

Secția a III-a de Contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 15 octombrie 2024

Președinte: Mihaela Maghera

Grefier: Claudia Lupău

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâțul....., având ca obiect *Litigiu privind funcționarii publici*.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile. Se constată că la data de 24.09.2024, reclamanta a depus la dosarul cauzei, prin serviciul de registratură al instanței, note scrise privind neretroactivitatea O.U.G. nr.62/2024.

Instanța consideră neîntemeiată apărarea invocată de către reclamantă. De asemenea, consideră că este sesizată cu lămurirea modalității de aplicare a dispozițiilor art. IV din O.U.G. nr.128/2023, în sensul stabilirii conținutului noțiunii „drepturi salariale” ale personalului plătit din fonduri publice din cadrul instituțiilor prefectului din conținutul acestei norme, respectiv dacă aceasta reprezintă doar salariul de bază sau toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții-salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum determinat.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 01.04.2024, reclamantul în contradictoriu cu pârâțul a solicitat obligarea să modifice Ordinul Prefectului județului Arad nr. 83 emis în data de 31.01.2024. Acțiunea a fost formulată atât pentru reclamantul cât și pentru alte două persoane, LR și ȘRF, pentru modificarea a altor două Ordine ale Prefectului..... însă cu privire la acestea din urmă, reținându-se că nu fac parte din categoria funcționarilor publici și a personalului contractul, prin sentința civilă nr. 898/02.07.2024 s-a dispus disjungerea cauzei și declinarea competenței în favoarea completurilor specializate în materia litigii de muncă și asigurări sociale.

Astfel, instanța a rămas investită în prezenta cauză doar cu acțiunea formulată de reclamantul prin care a solicitat obligarea pârâtei să modifice Ordinul nr. 83/31.01.2014 , respectiv să aibă în vedere dispozițiile art. IV din O.U.G. nr. 128/2023 din 28 decembrie 2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară potrivit cărora începând cu salariile aferente lunii ianuarie 2024, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin. 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul instituțiilor prefectului, cu excepția serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciului public comunitar de pașapoarte și a funcțiilor de demnitate publică, drepturile salariale aferente se stabilesc la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.

În motivarea acțiunii a susținut că Secretariatul General al Guvernului a comunicat prin adresa nr. 1309/16.01.2024 drepturile salariale de care beneficiau angajații Secretariatului General al Guvernului la data de 01.01.2024 iar drepturile salariale stabilite prin ordinul prefectului nr. 83/31.01.2014 nu corespund nivelului drepturilor salariale comunicate, că în conținutul acestuia

trebuia să se menționeze un salariu brut de 9896 lei și un spor de condiții vătămătoare de 1199 lei, așa cum a procedat Prefectul județului Argeș prin ordinul nr. 45/31.01.2024.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, Legea nr. 153/2017, O.U.G. nr. 128/2023.

Prin *întâmpinarea* formulată la data de 21.05.2024, *pârâul* prin reprezentant legal, a invocat, pe cale de excepție, lipsa calității de reprezentat a..... inadmisibilitatea acțiunii, incompetența materială a secției/completului specializat din cadrul Tribunalului în privința reclamanților ȘRI și LR, care au calitatea de personal contractual în cadrul iar pe fond, pârâul a solicitat respingerea acțiunii formulate de din Administrația Publică.

În motivarea *întâmpinării* a pretins că drepturile salariale ale reclamanților au fost calculate în conformitate cu prevederile legale incidente, mai precis art. IV și art. V din O.U.G. 128/2023 care stipulează că pentru personalul instituțiilor prefectului salariile se stabilesc prin asigurare cu cele ale Secretariatului General al Guvernului, iar diferențele salariale se aplică în două tranșe egale începând cu 01.01.2024 și 01.06.2024. De asemenea s-a mai menționat că la stabilirea acestor salarii s-a respectat principiul conform căruia salariile nu trebuie să depășească nivelul celor din instituțiile supraordonate, în cazul de față nivelul existent în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța a pus în discuția părților aplicarea O.U.G. 62/2024 în prezenta cauză și identificarea problemei de drept care ar putea constitui obiect al sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție conform acestui act normativ, în prezenta cauză, la data de 17.09.2024, în sesiune publică, amânând judecata pentru a da posibilitate părților să pună concluzii cu privire la chestiunea menționată.

La data de 24.09.2024 reclamanta a depus *note scrise*, arătând că, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, aplicabilitatea actelor normative se concretizează prin producerea de efecte pentru viitor, astfel că O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, se aplică la situațiile juridice născute după intrarea acestora în vigoare, deci după 14 iunie 2024, astfel că nu se aplică la cererea care face obiectul prezentului dosar.

Reclamanta a menționat că, în Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, principiul aplicării imediate a legii noi își are sediul la art. 6 alin. (5) și (6).

Cu privire la sintagma „*situațiilor juridice*” literatura de specialitate reține că, aceasta înseamnă raporturile juridice generatoare de drepturi și obligații, stările care caracterizează o persoană (capacitate, căsătorie, filiație etc.) și însușirile juridice ale unui bun (fungibil, nefungibil, divizibil sau indivizibil, aflat sau scos din circulația civilă etc.).

După natura lor, situațiile juridice pot fi obiective (legale), atunci când conținutul și efectele pe care le produc derivă imperativ din lege, și subiective (individuale) dacă sunt stabilite liber voii, de părți sau parte, prin contract ori act juridic unilateral.

Temporal, situațiile juridice se pot constitui *una factu* dacă se nasc, se modifică, se sting ori își produc efectele într-un singur moment, ori permanent dacă sunt de durată, evoluente și produc efecte succesive.

Astfel, în raport cu data intrării în vigoare a noii legi, o situație juridică poate aparține trecutului, prezentului sau viitorului.

Principiul aplicării imediate a legii civile noi este regula de drept potrivit căreia, de îndată ce legea a fost adoptată, legea nouă se aplică tuturor situațiilor ivite după intrarea sa în vigoare, excluzând aplicarea legii vechi.

Acest principiu nu este consacrat *expresso verbis*, este o consecință firească a principiului neetroactivității, pe care îl completează, cum se reține spre exemplu în Decizia nr. 2.449/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

De la acest principiu există o excepție, anume ultraactivitatea (supraviețuirea) legii vechi.

combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru protejarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art.275 alin. (1) din OUG nr. 57/2019, privind Codul administrativ, Prefectul..... s-a dispus:

„ Art.1 (1) Drepturile salariale ale doamneiavând funcția publică de consilier juridic clasa 1 grad profesional superior gradația 5, în cadrul Serviciului Juridic și Contencios Administrativ se stabilesc la nivelul celor prevăzute pentru funcția similară din cadrul Secretariatul General al Guvernului, diferența salarială urmând fi aplicată în două tranșe egale (1 ianuarie 2024 și, respectiv, 1 iunie 2024).

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2024, doamnabeneficiază de un salariu în cuantum de 8.446 lei, la care se adaugă un spor pentru condiții vătămătoare de 10% din salariul de bază.

(3) Începând cu data de 1 iunie 2024, doamnabeneficiază de un salariu de bază în cuantum de 10325 lei, la care se adaugă un spor pentru condiții vătămătoare de 10% din salariul de bază.”
Calculul s-a realizat, conform anexei ordinului, pornind de la **salariul de bază 8603 lei** la care s-a adăugat majorarea salarială de 7,5% conform art. 19 anexa VI a Legea cadru nr.153/2017 și majorarea de 12,5% conform art. 23 anexa VI din Legea cadru nr.153/2017.

Din situația salariilor aflate în plată la data de 01.01.2024 la nivelul Secretariatului General al Guvernului, rezultă că un consilier juridic clasa 1, grad profesional superior, gradația 5 beneficiază de un salariu de bază de 8605 lei, salariul de bază inclusiv majorarea pentru complexitatea muncii de 9896 lei la care se adaugă un spor pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în sumă de 1.199 lei.

Reclamanta pretinde în esență că salariul său a fost eronat stabilit prin raportare la salariul de bază de 8.603 lei stabilit la nivelul Secretariatului General al Guvernului, drepturile sale salariale fiind obligatoriu a fi stabilite la nivel identic cu cele stabilite la nivelul Secretariatului General al Guvernului pentru funcția sa, respectiv salariul de bază inclusiv majorarea pentru complexitatea muncii de 9896 lei la care se adaugă un spor pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în sumă de 1.199 lei conform art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.128/2023.

Păratul a răspuns acestei solicitări arătând că a aplicat întocmă dispozițiile art. IV-V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.128/2023.

Conform art. IV și art. V alin.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023: „IV. Începând cu salariile aferente lunii ianuarie 2024, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul instituțiilor prefectului, cu excepția serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciului public comunitar de pașapoarte și a funcțiilor de demnitate publică, drepturile salariale aferente se stabilesc la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.

Art. V (1) Diferențele salariale pentru funcțiile din cadrul structurilor subordonate ale Casei Naționale de Pensii Publice, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Inspecției Muncii, Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Institutului Național de Statistică, precum și din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, direcțiilor pentru cultură județene și a municipiului București și instituțiilor prefectului, rezultate din prevederile art. III pct. 3 și 4 și ale art. IV, se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024, la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023, fără a depăși salariile aflate în plată la structurile supraordonate.”

Având în vedere acțiunea formulată în cauză și susținerile părților, instanța reține că soluționarea prezentei cauze depinde de lămurirea noțiunii de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.128/2023”, respectiv a se stabili dacă această noțiune reprezintă doar salariul de bază prevăzut pentru funcțiile similare din cadrul Secretariatul General al Guvernului, care a fost aplicată de părat, sau toate elementele drepturilor salariale (de acestor funcții-salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum determinat, care trebuia aplicată, așa cum susține reclamanta.

Reținând că prezenta cauză are ca obiect stabilirea drepturilor salariale cuvenite funcționarilor publici, că soluționarea acesteia depinde de lămurirea conținutului noțiunii „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul Guvernului” din conținutul art. IV al

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023, problemă asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și în consecință va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă noțiunea de „drepturile salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.128/2023, reprezintă doar salariul de bază prevăzut pentru funcțiile similare din cadrul Secretariatul General al Guvernului sau toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții-salariul de bază, inclusiv majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum determinat.

În temeiul art. 2 alin. 2 din ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 va dispune transmiterea prezentei încheieri, în copie, prin poștă electronică, și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

Având în vedere dispozițiile art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă instanța va dispune suspendarea judecării în prezenta cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru soluționarea chestiunii de drept menționate.

DISPUNE

În temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice precum și prestațiile de asigurări sociale dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă noțiunea de „drepturile salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.128/2023, reprezintă doar salariul de bază prevăzut pentru funcțiile similare din cadrul Secretariatul General al Guvernului sau toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții-salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum determinat.

Dispune transmiterea prezentei încheieri, în copie, prin poștă electronică, și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

Suspendă judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării formulate în prezentul dosar.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Se comunică cu:

- **reclamanta**....., cu sediul

- **pârâtul**....., cu sediul

Red...../Tehnored...../5 ex./3 com./21.10.2024

